

Konwencja Konsularna

między Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, podpisana w Moskwie dnia 18 lipca 1924 r.
(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 18 lutego 1926 r. — Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 146)

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, S T A N I S Ł A W W O J C I E C H O W S K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia osiemnastego lipca tysiąc dziewięćset dwudziestego czwartego roku podpisana została w Moskwie pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Rad Konwencja Konsularna o następującem brzmieniu dosłownem:

**Konwencja Konsularna między Polską a Związkiem
Socjalistycznych Republik Rad.**

**Консульская Конвенция между Союзом Советских
Социалистических Республик и Польшей.**

POLSKA

СОЮЗ СОВЕТСКИХ

z jednej,

СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ РЕСПУБЛИК

a ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIK RAD

с одной стороны

и ПОЛЬША

z drugiej strony,

с другой стороны,

powodowana pragnieniem określenia wzajemnych
praw, przywilejów i prerogatyw Konsulów General-
nych, Konsulów i Wicekonsulów, oraz ustalenia ich

руководимые желанием определения взаимных прав,
привилегий и преимуществ Генеральных Консулов, Кон-
сулов и Вице-Консулов, а равно определения их деятель-

czynności i obowiązków, postanowili zawrzeć Konwencję Konsularną i w tym celu mianowali swoimi pełnomocnikami:

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej:

Kazimierza Wyszyńskiego i Karola Poznańskiego.

Rząd Związku Socjalistycznych Republik Rad:

Wiktora Koppa i Borysa Steina,

którzy, po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za wystarczające i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na postanowienia następujące:

Art. 1.

Każdej z układających się Stron przysługuje prawo mianowania Konsulów w portach i miastach, należących do Strony drugiej; siedziby Konsulów oraz terytorjalne okręgi ich urzędowania ustalane będą każdorazowo w drodze specjalnego porozumienia się Stron.

Konsulowie, jak również Sekretarze Konsularni i Attachés Konsularni winni być obywatelami Państwa wysyłającego; w Państwie przyjmującym nie wolno im trudnić się handlem lub jakimkolwiek zajęciem zarobkowym.

Art. 2.

Konsulowie rozpoczynają wykonywanie swych czynności urzędowych dopiero z chwilą otrzymania przyzwolenia od Rządu Państwa przyjmującego; z tą też chwilą zaczynają oni korzystać z wszelkich praw i przywilejów, przyznanych im na mocy niniejszej Konwencji.

Przedstawiciel Dyplomatyczny Państwa wysyłającego przedłoży Rządowi Państwa przyjmującego odnośne pełnomocnictwa w formie patentu konsularnego dla każdego konsula, ze wskazaniem jego imienia i nazwiska, tytułu konsularnego, obywatelstwa, wyznaczonego okręgu konsularnego oraz przyszłej siedziby.

Przyzwolenie Państwa przyjmującego winno nastąpić w formie exequatur w czasie możliwie najkrótszym po przedłożeniu patentu konsularnego. Jeżeli jedna z układających się Stron uzna za konieczne odmówić exequatur, może to uczynić bez przytoczenia Stronie drugiej powodów odmowy.

Wszelkie późniejsze zmiany, dotyczące ustalenego w exequatur okręgu konsularnego, mogą nastąpić wyłącznie w drodze wzajemnego porozumienia układających się Stron.

Art. 3.

Liczba personelu Konsulatów, włącznie do niższego personelu pomocniczego (szoferzy, woźni

ности и обязанностей, постановили заключить Консульскую Конвенцию, с каковой целью уполномочили:

Правительство Союза Советских Социалистических Республик:

Виктора Леонтьевича Коппа и Бориса Ефимовича Штейна,

Правительство Польской Республики:

Казимира Вышинского и Кароля Познанского,

которые, по взаимном пред'явлении своих полномочий, признанных достаточными и составленными в надлежащей форме, согласились в нижеследующем:

Статья 1-ая.

Каждой из договаривающихся Сторон предоставляется право назначения Консулов в портах и городах, принадлежащих другой Стороне, причем однако пункты местопребывания Консулов и территориальный район их деятельности определяются всякий раз особым соглашением Сторон.

Консулы, а также Консульские Секретари и Консульские Attachés должны быть гражданами того Государства, которое их назначило; им не разрешается в стране их служебного пребывания заниматься торговлей или каким-нибудь промыслом.

Статья 2-ая.

Консулы вступают в исполнение своих служебных обязанностей не иначе как после признания их в этом звании со стороны Правительства того Государства, где им предстоит иметь пребывание; с этого именно момента они начинают пользоваться всеми правами и привилегиями, установленными для них настоящей Конвенцией.

Дипломатический Представитель Государства, назначившего Консула, будет представлять Правительству страны своего служебного пребывания надлежащие полномочия в форме консульского патента на каждого Консула, с указанием его имени, фамилии, консульского ранга, гражданства, определенного для него консульского округа и пункта его предстоящего служебного местопребывания.

Признание Консула в его звании Правительством страны, где Консулу предстоит иметь пребывание, должно последовать в форме экзекватуры в возможно непродолжительном времени после представления консульского патента. Если одна из договаривающихся Сторон найдет необходимым отказать в экзекватуре, то она может это сделать без пред'явления другой Стороне мотивов отказа.

Все позднейшие изменения, касающиеся установленного в экзекватуре консульского округа, могут иметь место исключительно в порядке взаимного соглашения договаривающихся Сторон.

Статья 3-ья.

Число персонала Консульств, включая нижний технический персонал (шоферы, швейцары и т. п.) будет

i t. p.), będzie ustalona dla każdego poszczególnego Konsulatu w drodze specjalnego porozumienia się Stron.

Nazwiska osób, należących do personelu każdego Konsulatu, będą komunikowane uprzednio Rządowi Państwa przyjmującego.

Art. 4.

Konsulowie, Sekretarze Konsularni oraz Attachés Konsularni jednej z układających się Stron nie mogą być pozbawieni wolności na terytorjum Strony drugiej ani w drodze administracyjnej, ani w drodze stosowania środków zapobiegawczych, ani też w drodze wykonania wyroku sądowego, z wyjątkiem następujących wypadków:

1) w razie wykonania wyroku sądowego: na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwa, przewidziane w artykułach 427, 429, 430, 431 punkt 2-gi, 434, 435, 453, 454, 455, 467, 500 punkt 1-szy, 513, 522, 526, 589, 108 część pierwsza i część trzecia, punkt 6-y, i 119 Kodeksu Karnego 1903 roku, w artykułach 106, 107, 108, 109, 111, 112, 114, 115, 116, 118, 119, 120, 121, 199 punkt „d“, 134, 135, 136, 156, 93, 125, 126, 127, 128, 98, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 141 i 67 Ustawy Karnej 1852 roku, oraz w artykułach: 146, 147, 149, 275, 211, 212, 214, 215, 224, 226, 225, 239, 182, 176, 177, 178, 249, 250, 251, 90 punkt 4 i 5 oraz 92 punkt 1 Kod. Karnego 1871 roku, zaś na terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Rad za przestępstwa, przewidziane w artykułach 85 część pierwsza i druga, 142, 143, 149, 161, 166, 167, 169, 170, 183, 184 i 213 Kodeksu Karnego Rosyjskiej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Rad, wprowadzonego w życie uchwałą Wszechrosyjskiego Centralnego Komitetu Wykonawczego, ogłoszoną w Zbiorze Praw i Rozporządzeń Robotniczego i Włóściańskiego Rządu z dnia 1 czerwca 1922 r.;

2) w razie wdrożenia postępowania karnego z mocy tychże powyżej wyszczególnionych artykułów odnośnych kodeksów karnych, o ile winowajca został schwytany na gorącym uczynku.

Jeżeli w stosunku do Konsula, Sekretarza Konsularnego lub Attaché Konsularnego zapadł wyrok sądowy na mocy innych artykułów odnośnych kodeksów karnych, niż artykuły, wyszczególnione w punkcie 1-ym poprzedniego ustępu, to Rząd Państwa wysyłającego obowiązany jest niezwłocznie na żądanie Rządu Państwa przyjmującego odwołać danego urzędnika konsularnego.

O wszystkich wypadkach zatrzymania Konsula lub któregośkolwiek bądź z urzędników Konsulatu, wdrożenia przeciwko nim postępowania karnego lub orzeczenia przeciwko nim wyroku sądowego w sprawach karnych, Rząd Państwa przyjmującego winien niezwłocznie zawiadomić o tem Przedstawiciela Dyplomatycznego Państwa wysyłającego.

Art. 5.

Konsulowie i urzędnicy konsularni, o ile są obywatelami Państwa wysyłającego, są wyjęci z pod orzecznictwa Państwa przyjmującego w sprawach, dotyczących ich czynności urzędowych.

ustanawliwająco przez osobne соглашения Сторон для каждого отдельного Консульства.

Фамилии лиц, принадлежащих к персоналу каждого Консульства, будут заблаговременно сообщаемы Правительству страны служебного пребывания Консула.

Статья 4-ая.

Консулы, Консульские Секретари и Консульские Атташе одной из договаривающихся Сторон не могут быть подвергаемы на территории другой Стороны личному задержанию ни в административном порядке, ни в виде меры пресечения, ни в порядке исполнения судебного приговора за исключением следующих случаев:

1) приведения в исполнение судебного приговора: на территории Союза Советских Социалистических Республик за преступления, предусмотренные статьями 85, часть 1-ая и 2-ая, 142, 143, 149, 161, 166, 167, 169, 170, 183, 184 и 213 Уголовного Кодекса Российской Социалистической Федеративной Советской Республики, введенного в действие постановлением Всероссийского Центрального Исполнительного Комитета, опубликованным в Собрании Указаний и Распоряжений Правительства от 1-го июня 1922 года, а на территории Польской Республики за преступления, предусмотренные статьями 427, 429, 430, 431, пункт 2-ой, 434, 435, 453, 454, 455, 467, 500 пункт 1-ый, 513, 522, 526, 589, 108, часть 1-ая и часть 3-ья пункт 6-ой, и 119 Уголовного Кодекса 1903 года, статьями 106, 107, 108, 109, 111, 112, 114, 115, 116, 118, 119, 120, 121, 199 пункт „д“, 134, 135, 136, 156, 93, 125, 126, 127, 128, 98, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 141 и 67 Уголовного Устава 1852 года, и статьями 146, 147, 149, 275, 211, 212, 214, 215, 224, 226, 225, 239, 182, 176, 177, 178, 249, 250, 251, 90 пункты 4-ый и 5-ый и 92, пункт 1-ый, Уголовного Кодекса 1871 года.

2) возбуждения уголовного преследования по тем же вышеперечисленным статьям соответственных Уголовных Кодексов, поскольку провинившийся застигнут на месте преступления.

Если в отношении Консула, Консульского Секретаря или Консульского Атташе постановлен судебный приговор на основании других статей соответственных Уголовных Кодексов, нежели статьи, перечисленные в пункте 1-м предыдущего абзаца, то Правительство страны, назначившей Консула, обязано немедленно, по требованию Правительства страны служебного пребывания Консула, отозвать дальнего консульского сотрудника.

О всех случаях задержания Консула или кого-либо из сотрудников Консульства, возбуждения против них уголовного преследования или постановления в отношении их судебного приговора по уголовным делам Правительство страны служебного пребывания Консула должно немедленно поставить в известность Дипломатического Представителя страны назначившей Консула.

Статья 5-ая.

Консулы и консульские сотрудники, поскольку они являются гражданами страны, назначившей Консула, не подлежат юрисдикции страны их должностного пребывания в отношении своей служебной деятельности.

Art. 6.

Статья 6-ая.

Konsulowie, Sekretarze Konsularni, i Attachés Konsularni obowiązani są w Państwie przyjmującym, na żądanie miejscowych władz sądowych, stawać w sądach w celu składania zeznań w charakterze świadków; władze sądowe winny jednak w podobnych wypadkach wezwać ich w drodze wystosowania pisma urzędowego do Konsulatu.

W razie, jeżeli Konsul nie może stawić się do sądu z powodu przeszkody urzędowej lub choroby, to przesłuchanie jego winno odbyć się w lokalu Konsulatu lub w jego mieszkaniu w trybie, przewidzianym przez ustawy miejscowe, bądź też w drodze złożenia sądowi zeznania na piśmie, zaopatrzonego w jego podpis i pieczęć urzędową, o ile ustawy miejscowe zezwalają na to.

Wypadki niestawiennictwa do sądu Konsulów, Sekretarzy Konsularnych i Attachés Konsularnych lub odmowy składania przez nich zeznań będą rozstrzygane wyłącznie w drodze dyplomatycznej.

Urzędnicy konsularni, o ile są obywatelami Państwa wysyłającego, nie mogą być przesłuchiwani bez zgody ich Rządu w sprawach, dotyczących ich czynności urzędowych.

Art. 7.

Статья 7-ая.

Konsulowie i urzędnicy konsularni, o ile są obywatelami Państwa wysyłającego, oraz ich żony i niepełnoletnie dzieci będą zwolnieni od wszelkich osobistych podatków bezpośrednich, ustanowionych przez jakąkolwiek bądź władzę Państwa przyjmującego.

Powyżej wymienione osoby będą również zwolnione od wszelkich świadczeń osobistych i rzeczowych zarówno państwowych, jak i lokalnych.

Natomiast nie będą one zwolnione od podatków i opłat, którym podlegają, jako właściciele lub dzierżawcy nieruchomości i jako właściciele kapitałów i rent; zarówno urzędnicy konsularni, którym przepisy Konwencji niniejszej nie wzbraniają trudnić się handlem i przemysłem, nie będą zwolnieni od podatków i opłat, którym podlegają, bądź jako właściciele przedsiębiorstw handlowych, bądź w związku z wykonaniem jakichkolwiek zajęć zarobkowych.

Art. 8.

Статья 8-ая.

W razie nieobecności, choroby lub śmierci Konsula lub innej przeszkody w wykonywaniu przezeń obowiązków służbowych, osoba, należąca do składu odnosnego Konsulatu, której nazwisko jako zastępcy zostało uprzednio zakomunikowane Ministerstwu (Komisarjатовi Ludowemu) Spraw Zagranicznych Państwa przyjmującego, zostanie ipso jure dopuszczona do czasowego pełnienia funkcji Konsula i korzystać będzie na ten przeciąg czasu z praw, ulg i prerogatyw, przyznanych Konsulom w niniejszej Konwencji.

O zachodzącej przeszkodzie w wykonywaniu obowiązków służbowych Konsul winien zawiadomić właściwe władze swego okręgu.

Konsulowie, Konsulowskie Sekretarze i Konsulowskie Attachés obowiązani są jawnie występować w sądzie w kraju ich służebnego pobytu dla dania świadectw, jeżeli tego wymaga miejscowe sądownictwo; jednakże sądownictwo musi w takim przypadku przysłać im odpowiednie pismo, adresowane do Konsulatu.

W razie, jeżeli Konsul nie może po służebnych okolicznościach lub chorobie jawnie występować w sądzie, przesłuchanie jego odbywa się w miejscu Konsulatu, albo w mieszkaniu w tej formie, w jakiej to wymaga miejscowe sądownictwo, lub też w drodze dostarczenia sądowi zeznań w pisemnej formie za jego podpisem i służebną pieczęcią, jeżeli to dopuszcza miejscowe sądownictwo.

Wypadki niestawiennictwa do sądu Konsulów, Konsulowskich Sekretarzy i Konsulowskich Attachés lub odmowy dania im świadectw będą rozstrzygane wyłącznie w drodze dyplomatycznej.

Konsulowskie pracownicy, ponieważ oni są obywatelami kraju, który wysłał Konsula, nie mogą być przesłuchiwani bez zgody ich Rządu w sprawach, dotyczących ich służebnej działalności.

Konsulowie i konsulowskie pracownicy, ponieważ oni są obywatelami kraju, który wysłał ich, oraz ich żony i niepełnoletnie dzieci, zwolniają się od wszystkich osobistych podatków, ustanowionych przez jakąkolwiek bądź władzę Państwa przyjmującego.

Powyżej wymienione osoby będą również zwolnione od wszelkich świadczeń osobistych i rzeczowych zarówno państwowych, jak i lokalnych.

Natomiast nie będą one zwolnione od podatków i opłat, którym podlegają, jako właściciele lub dzierżawcy nieruchomości i jako właściciele kapitałów i rent; zarówno urzędnicy konsularni, którym przepisy Konwencji niniejszej nie wzbraniają trudnić się handlem i przemysłem, nie będą zwolnieni od podatków i opłat, którym podlegają, bądź jako właściciele przedsiębiorstw handlowych, bądź w związku z wykonaniem jakichkolwiek zajęć zarobkowych.

W razie nieobecności, choroby lub śmierci Konsula lub innej niemożności wykonania przez niego służebnych obowiązków, jedno z osób, należących do składu odnosnego Konsulatu, którego nazwisko jako zastępcy zostało uprzednio zakomunikowane Ministerstwu (Komisarjатовi Ludowemu) Spraw Zagranicznych Państwa przyjmującego, zostanie ipso jure dopuszczony do czasowego pełnienia funkcji Konsula i korzystać będzie na ten przeciąg czasu z praw, ulg i prerogatyw, przyznanych Konsulom w niniejszej Konwencji.

O zachodzącej przeszkodzie w wykonywaniu obowiązków służbowych Konsul winien zawiadomić właściwe władze swego okręgu.

Art. 9.

Konsulowie mogą umieszczać nad głównym wejściem do Konsulatu tarczę z herbem Państwa wysyłającego i z napisem „Konsulat”. Mogą oni również wywieszać flagę Państwa wysyłającego na budynku Konsulatu, oraz na wszelkich środkach lokomocji, któremi się posługują przy wykonywaniu obowiązków służbowych, a mianowicie: powozach, samochodach i t. p.

Art. 10.

Biura Konsulatu, archiwum Konsulatu i urzędowa korespondencja Konsulatu — są nietykalne. Jednakże winny one mieścić się i być przechowywane zupełnie oddzielnie od mienia osobistego i prywatnej korespondencji konsula, chociażby w tym samym lokalu, ale w oddzielnym pomieszczeniu.

Konsul może zezwolić władzom Państwa przyjmującego na dokonanie rewizji lub oględzin w biurach Konsulatu. Jednakże władzom tym nie wolno w żadnym wypadku przeglądać, zatrzymywać i opieczętowywać korespondencji urzędowej lub przedmiotów, znajdujących się w biurach Konsulatu i urzędowo z nimi związanych.

Archiwum i biura Konsulatu nie mogą służyć jako miejsce azylu.

Art. 11.

Konsulowie mają prawo obrony wszystkich praw i interesów obywateli Państwa wysyłającego.

W tym celu mogą Konsulowie przy wykonywaniu powierzonych sobie czynności zwracać się do właściwych władz miejscowych w swoim okręgu konsularnym w trybie, ustalonym w każdym z obu układających się Państw, o wszelkiego rodzaju informacje oraz z reklamacjami z powodu wszelkiego naruszenia praw i interesów, jak również z powodu wszelkich nadużyć, któreby obywatelom Państwa wysyłającego dawały powód do zażaleń.

Konsulowie nie mogą bezpośrednio komunikować się z Ministerstwem (Komisarjatem Ludowym) Spraw Zagranicznych Państwa przyjmującego poza ich okręgiem konsularnym.

Art. 12.

Konsulowie mają prawo prowadzenia matrykuły (rejestru), wydawania obywatelom Państwa wysyłającego paszportów lub innych dowodów osobistych, jak również zaświadczeń w związku z wykonywanymi przez Konsulów czynnościami urzędowymi, przyjmowania od obywateli Państwa wysyłającego na przechowanie wszelkiego rodzaju mienia oraz wizowania paszportów, świadectw pochodzenia towarów i tym podobnych dokumentów.

Art. 13.

Konsulowie mają prawo żądania, w trybie przewidzianym w artykule 11-ym niniejszej Konwencji,

Статья 9-ая.

Консулы могут выставлять над главным входом Консульства щит с государственным гербом назначившей их страны с надписью: «Консульство». Равным образом им предоставляется право поднимать флаг назначившей их страны на доме Консульства, а также и на всех употребляемых ими при исполнении служебных обязанностей средствах передвижения, как то: экипажах, автомобилях и т. п.

Статья 10-ая.

Консульские канцелярия, архив и официальная переписка — неприкосновенны. Однако, они должны помещаться и содержаться совершенно отдельно от личного имущества и частной переписки Консула, хотя бы в одной квартире, но в отдельном помещении.

Консул может разрешить властям страны своего служебного пребывания произвести обыск либо осмотр консульской канцелярии. Однако упомянутым властям не разрешается ни в коем случае просматривать, задерживать и опечатывать официальную переписку либо предметы, находящиеся в консульской канцелярии и к ней относящиеся.

Архив и консульская канцелярия не могут служить местом убежища.

Статья 11-ая.

Консулы имеют право защищать все права и интересы граждан назначившей их страны.

Для этой цели Консулы могут при исполнении присвоенных им обязанностей обращаться к подлежащим местным властям их консульского округа в порядке, существующем в каждой из обеих договаривающихся Сторон, по принадлежности, за всякого рода справками, как равно заявлениями о всяком нарушении прав и интересов, а также о всяком злоупотреблении, на которое граждане дане страны назначившей Консула имели бы повод жаловаться.

Консулы не могут сноситься непосредственно с Народным Комисариатом (Министерством) Иностранных Дел в стране их служебного пребывания ни с местными властями, находящимися вне их консульского округа.

Статья 12-ая.

Консулам предоставляется право вести реестр (матрикулы), выдавать гражданам их страны паспорта или иные удостоверения личности, а равно удостоверения о совершаемых Консулами служебных действиях, принимать на хранение от граждан назначившей их страны всякого рода имущества, а также визировать паспорта, свидетельства происхождения товаров и тому подобные документы.

Статья 13-ая.

Консулам предоставляется право обращаться к властям страны их служебного пребывания, в порядке, пре-

od władz Państwa przyjmującego, a władze te obowiązane są w miarę możliwości wydawać należycie uwierzytelnione poniżej wyszczególnione dokumenty, a mianowicie:

1) wypisy i odpisy aktów urodzenia, ślubu i zejścia, aktów uprawnienia dzieci nieślubnych, jak również wszelkich innych aktów stanu cywilnego, o ile dotyczą one interesów obywateli Państwa wysyłającego;

2) świadectwa szkolne, dyplomy uniwersyteckie, akta stanu służby z czasów do 1917 r. i tym podobne dokumenty osobiste, względnie ich odpisy lub wypisy z nich, dotyczące obywateli Państwa wysyłającego;

3) wypisy i odpisy dokumentów sądowych i administracyjnych, jak również innych dokumentów, będących w posiadaniu władz Państwa przyjmującego i dotyczących obywateli Państwa wysyłającego, o ile tego rodzaju dokumenty, względnie ich odpisy lub wypisy z nich, mogą być wydawane obywatelom Państwa przyjmującego.

Za wydanie powyżej wyszczególnionych dokumentów będzie pobierana opłata w wysokości, przewidzianej w podobnych wypadkach dla obywateli Państwa przyjmującego.

Art. 14.

Konsulowie, o ile ustawy Państwa wysyłającego upoważniają ich do tego, mają prawo wykonywania w swych biurach i mieszkaniach, jak również w mieszkaniach stron zainteresowanych oraz na pokładach statków narodowych następujących czynności:

1) sporządzać, przyjmować i uwierzytelniać rozporządzenia ostatniej woli i inne jednostronne akty prawne obywateli Państwa wysyłającego;

2) sporządzać, przyjmować i uwierzytelniać dwustronne akty prawne, zawierane bądź tylko pomiędzy obywatelami Państwa wysyłającego, bądź też pomiędzy obywatelami Państwa wysyłającego i obywatelami Państwa przyjmującego; przepis niniejszego punktu nie dotyczy umów w przedmiocie nabywania lub zbycia praw rzeczowych na nieruchomości, znajdujące się na terytorjum Państwa przyjmującego;

3) sporządzać, przyjmować i uwierzytelniać dwustronne akty prawne, zawierane bądź pomiędzy obywatelami Państwa przyjmującego, bądź pomiędzy obywatelami Państw trzecich, bądź wreszcie pomiędzy tymi ostatnimi a obywatelami Państwa przyjmującego, jeżeli te akty prawne dotyczą wyłącznie obiektów, znajdujących się na terytorjum Państwa wysyłającego, bądź też spraw i czynności, które w Państwie wysyłającym mają być wykonywane, względnie miały skutki prawne;

4) uwierzytelniać podpisy obywateli Państwa wysyłającego na wszelkiego rodzaju dokumentach, uwierzytelniać wszelkiego rodzaju akty i dokumenty, sporządzone przez władze lub osoby urzędowe Państwa wysyłającego lub Państwa przyjmującego, jak również uwierzytelniać odpisy wszelkich dokumentów;

дусмотренном в статье 11-й настоящей конвенции, с требованием выдачи надлежащим образом засвидетельствованных нижеперечисленных документов, а власти эти обязаны, по мере возможности, выдавать таковые, а именно:

1. выписи и копии актов о рождении, бракосочетании и смерти, актов об усыновлении внебрачных детей, а равно всех иных документов, относящихся к гражданскому состоянию, поскольку они касаются интересов граждан страны, которая назначила Консула;

2. касающиеся граждан страны назначившей Консула школьные свидетельства, университетские дипломы, а равно послужные списки, относящиеся к периоду службы до 1917 года и тому подобные личные документы или их копии или выписи из них;

3. выписи и копии документов судебных и административных, а равно иных, находящихся в ведении властей страны служебного пребывания Консула и касающихся граждан страны назначившей Консула, поскольку этого рода документы или их выписи и копии могут быть выдаваемы гражданам страны служебного пребывания Консула.

За выдачу вышеперечисленных документов будет взиматься плата в размере, установленном в таких же случаях для граждан страны служебного пребывания Консула.

Статья 14-ая.

Консулы, поскольку им дают на это право законы назначившей их страны, в своих канцеляриях и на квартирах и равно на квартирах заинтересованных сторон и на борту национальных коммерческих судов имеют право производить нижеследующие действия:

1. составлять, принимать и свидетельствовать заветательные распоряжения и другие односторонние юридические акты граждан страны, назначившей Консула;

2. составлять, принимать и свидетельствовать двусторонние юридические акты, заключаемые или только между гражданами представляемой ими страны, или же между гражданами представляемой ими страны и гражданами страны служебного пребывания Консула. Постановление сего пункта не касается договоров об установлении или отчуждении вещных прав на строения и земельные участки, находящиеся в стране служебного пребывания Консула;

3. составлять, принимать и свидетельствовать двусторонние юридические акты, заключаемые между гражданами страны служебного пребывания Консула, или между гражданами третьих государств, или же между теми последними и гражданами страны служебного пребывания Консула, поскольку эти юридические акты касаются исключительно объектов, находящихся на территории представляемой Консулом страны, или дел, подлежащих в ней завершению или исполнению;

4. свидетельствовать подписи граждан представляемой Консулом страны на всякого рода документах, а также свидетельствовать всякого рода акты и документы, исходящие от властей или должностных лиц их страны или страны служебного пребывания, а равно свидетельствовать копии всяких документов;

5) tłumaczyć wszelkiego rodzaju akty i dokumenty, sporządzone przez władze lub osoby urzędowe Państwa wysyłającego lub Państwa przyjmującego.

Wyżej wymienione akty i dokumenty, oraz tłumaczenia, odpisy i wypisy z nich, sporządzone i uwierzytelnione przez Konsula i zaopatrzone w jego pieczęć urzędową, będą uznane w Państwie przyjmującym za dokumenty publiczne, względnie publicznie uwierzytelnione dokumenty, odpisy, wypisy lub tłumaczenia i będą miały tę moc prawną i dowodową, jak gdyby je sporządzili, względnie uwierzytelnili lub przetłumaczyli urzędnicy publiczni lub właściwe osoby urzędowe Państwa przyjmującego.

Jednakże wyżej wymienione akty i dokumenty, o ile dotyczą spraw, których wykonanie ma nastąpić w Państwie przyjmującym, podlegają należytościom stempowym i innym opłatom oraz przepisami o superlegalizacji zgodnie z odnośnymi przepisami Państwa przyjmującego.

Art. 15.

Konsulowie, o ile ustawy Państwa wysyłającego upoważniają ich do tego, mają prawo sporządzania aktów urodzenia i zejścia, dotyczących obywateli Państwa wysyłającego, oraz udzielania ślubów, o ile obie osoby, wstępujące w związek małżeński, są obywatelami Państwa wysyłającego.

Przepis niniejszy nie zwalnia jednak osób zainteresowanych od obowiązku rejestrowania wspomnianych aktów stanu cywilnego przed właściwymi władzami Państwa przyjmującego.

Art. 16.

Konsulowie mają prawo sprawować władzę nadopieczunką nad małoletnimi, umysłowo chorymi i innymi niewłasnowolnymi obywatelami Państwa wysyłającego, mieszkającymi w ich okręgu konsularnym.

W tym celu mają oni prawo zorganizowania opieki lub kurateli i sprawowania nadzoru nad działalnością opiekunów lub kuratorów.

Art. 17.

Do czasu zawarcia specjalnej konwencji spadkowej obowiązywać będą następujące postanowienia:

1) Jeżeli obywatel jednej z układających się Stron umrze na terytorjum Strony drugiej, władze miejscowe winny o tem zawiadomić niezwłocznie właściwego Konsula ze wskazaniem danych, jakie posiadają co do istnienia spadkobierców i miejsca ich pobytu, jak również co do istnienia rozporządzenia ostatniej woli. Jeżeli Konsul otrzyma wcześniej, niż władze miejscowe wiadomość o śmierci obywatela Państwa wysyłającego, winien on informację, wymienioną w ustępie poprzednim, przesłać niezwłocznie właściwym władzom miejscowym.

2) Mienie ruchome, pozostałe na terytorjum jednej z układających się Stron po śmierci obywatela drugiej układającej się Strony, całkowicie przekazuje

5. переводить всякого рода акты и документы, исходящие от властей или должностных лиц страны, назначившей Консула или страны его служебного пребывания.

Выше перечисленные акты и документы, а также переводы, копии или выписи из них, составленные или засвидетельствованные Консулом и снабженные его служебной печатью, будут признаваться в стране служебного пребывания Консула за публичные или публично-засвидетельствованные документы, копии, выписи или переводы и будут иметь такое же юридическое действие и доказательную силу, как если бы они были составлены, засвидетельствованы или же переведены официальными чиновниками или же соответственными должностными лицами страны служебного пребывания Консула.

Однако, вышеуказанные акты и документы, поскольку они относятся к делу, подлежащему исполнению в стране служебного пребывания Консула, должны быть оплачены гербовыми и другими сборами и подлежат легализации согласно законам страны его служебного пребывания.

Статья 15-ая.

Консулам предоставляется право, поскольку законы назначившей их страны уполномочивают их на это, составлять акты рождения и смерти, относящиеся к гражданам страны, назначившей Консула, а равно совершать браки, если оба брачующиеся являются гражданами страны, назначившей Консула.

Постановление это не освобождает однако заинтересованных лиц от обязанностей регистрации упомянутых актов гражданского состояния у подлежащих властей страны служебного пребывания Консула.

Статья 16-ая.

Консулам предоставляется право исполнять обязанности надзора по опеке и попечительству над малолетними, душевно-больными и иными недееспособными гражданами страны, которая назначила Консула, пребывающими в их консульском округе.

С этой целью им предоставляется право установить опеку или попечительство и иметь надзор и наблюдение за действиями опекунов и попечителей.

Статья 17-ая.

До момента заключения специальной наследственной Конвенции будут действовать нижеследующие постановления:

1. Если гражданин одной из договаривающихся Сторон умрет на территории другой Стороны, местные власти обязаны немедленно уведомить об этом соответствующего Консула с указанием имеющихся у них данных о существовании наследников и их местожительства, а также о существовании завещания умершего.

Если Консул раньше местных властей получит сведения о смерти гражданина страны, назначившей Консула, он обязан упомянутые в предыдущем абзаце сведения немедленно переслать соответствующим местным властям.

2. Движимое имущество, оставшееся на территории одной из договаривающихся Сторон после смерти гражд-

się Konsulowi tej ostatniej Strony; jednakże przekazanie majątku spadkowego Konsulowi nie czyni go odpowiedzialnym za wierzytelności, obciążające masę spadkową.

Konsul przed wydaniem majątku spadkowego spadkobiercom lub wysłaniem go zagranicę, winien opłacić lub należycie zabezpieczyć, w granicach masy spadkowej, podatek spadkowy oraz wszystkie zgłoszone i uzasadnione wierzytelności do masy spadkowej i wykazane prawa spadkowe obywateli Państwa przyjmującego, jak również obywateli Państwa trzeciego, zamieszkałych na terytorjum Państwa przyjmującego. Zobowiązanie to względem osób, zgłaszających swe prawa lub wierzytelności do masy spadkowej, ustaje, jeżeli osoby te w ciągu dziewięciu miesięcy od dnia śmierci spadkodawcy nie wykażą się wobec Konsula, że prawa ich do spadku, względnie wierzytelności, zostały już uznane lub zaskarżone u właściwych władz.

3) We wszystkich sprawach spadkowych, prowadzonych w jednym z Państw układających się, właściwi Konsulowie drugiego Państwa mają prawo ipso jure, bez okazania specjalnych pełnomocnictw, zastępowania interesów nieobecnych spadkobierców, o ile ci ostatni są obywatelami Państwa wysyłającego i nie ustanowili w tym celu specjalnych pełnomocników.

Art. 18.

Konsulowie mają prawo przyjmowania w swoich biurach i mieszkaniach oraz w mieszkaniach stron zainteresowanych lub na pokładzie statków i okrętów narodowych deklaracji od obywateli Państwa wysyłającego, jak również od osób, należących do załogi statku lub okrętu i od pasażerów statku.

Art. 19.

Konsulowie każdej z układających się Stron mają prawo udzielania pomocy i poparcia okrętom i statkom Państwa wysyłającego.

W tym celu Konsulowie mogą osobiście lub przez swoich delegatów zwiedzać okręty i statki narodowe, przesłuchiwać kapitana i załogę statku, kontrolować papiery okrętowe statku, przyjmować zeznania o podróży i jej celu oraz o wszelkich wydarzeniach w czasie jej trwania, sporządzać wykazy ładunków (manifesty) i inne tym podobne dokumenty, jak również ułatwiać odejście statku lub okrętu, wreszcie towarzyszyć kapitanowi i osobom, należącym do załogi, przy występowaniu ich przed miejscowymi władzami sądowymi lub administracyjnymi, aby w toczących się tam ich sprawach służyć im w charakterze tłumaczy lub zastępców, zarówno z ramienia powoła, jak i pozwanego, o ile ustawy miejscowe pozwalają na występowanie Konsulów w tym charakterze.

Art. 20.

Konsulom przysługuje wyłączne prawo zwierzchniego nadzoru nad utrzymaniem porządku wewnątrz-

dan drugiej договаривающейся Стороны, передается полностью Консулу этой последней; однако, передача наследственного имущества Консулу не делает этого последнего ответственным за долги лежащие на наследственной массе.

Консул, прежде выдачи наследственного имущества наследникам или отправки его за границу, обязан оплатить, или надлежаще обезпечить, в пределах наследственной массы, наследственные пошлины и все предъявленные к наследственной массе доказанные претензии и права на наследство, как со стороны граждан страны служебно-его пребывания Консула, так и со стороны граждан третьего государства, проживающих в этой стране. Обязательство это в отношении лиц, предъявляющих свои права либо претензии к наследственной массе прекращаются, если лица эти в течение девяти месяцев со дня смерти наследодателя не докажут Консулу, что их права на наследство или претензии уже признаны законными или находятся в стадии рассмотрения их в подлежащих учреждениях.

3. Во всех делах о наследовании, производство по которым имеет место в одном из договаривающихся государств, соответственные Консулы другого государства будут иметь право ipso jure, без предъявления особых полномочий, представлять интересы отсутствующих наследников, если эти последние являются гражданами страны, назначившей Консула, и если наследники эти не назначили для сей цели специальных уполномоченных.

Статья 18-ая.

Консулы имеют право принимать в своих служебных помещениях и квартирах, в квартирах заинтересованных лиц или на борту судна своей страны заявления от граждан представляемой ими страны, а также от лиц, принадлежащих к экипажу судна и от его пассажиров.

Статья 19-ая.

Консулы каждой из договаривающихся Сторон имеют право оказывать помощь и содействие коммерческим и военным судам страны, которая их назначила.

С этой целью Консулы могут лично или через своих представителей посещать суда их наций, опрашивать капитана и экипаж, досматривать корабельные бумаги, принимать заявления, относящиеся до плавания и назначения судна, а также о всем случившемся во время плавания, составлять описи грузов (manifestы) и другие тому подобные документы, а также способствовать управлению судна, наконец, сопровождать капитана и людей экипажа в местные судебные или административные установления, чтобы служить им там переводчиками или представителями по производящимся их делам, как на стороне иска, так и на стороне ответа, поскольку их участие допускается местными законами.

Статья 20-ая.

Консулам предоставляется исключительное право надзора и наблюдения за внутренним порядком на ком-

nego na statkach Państwa wysyłającego, znajdujących się w portach ich okręgu konsularnego; im przysługuje prawo rozpoznawania i rozstrzygania wszelkich sporów, mogących wyniknąć między kapitanami i członkami załogi, w szczególności, o ile spory te dotyczą najmu usług i wypełnienia wzajemnych zobowiązań.

Władze miejscowe wkraczają jedynie w wypadku, gdy zaszło na statku zaburzenia związane są z zakłóceniem spokoju i porządku na wybrzeżu lub w porcie, albo gdy biorą w nich udział krajowiec lub osoba do załogi statku nie należąca; lecz nawet i w tym wypadku władze miejscowe winny, o ile jest to możliwe, uprzednio zawiadomić o tem Konsula.

We wszystkich wypadkach władze miejscowe winny, na żądanie Konsula udzielać mu niezbędnej pomocy.

Art. 21.

Jeżeli w portach jednej z układających się Stron zajdzie konieczność dokonania na statku drugiej Strony rewizji, oględzin, aresztowania, przesłuchania lub jakiegokolwiek innej sądowej lub administracyjnej czynności urzędowej, to dokonanie tych czynności nie może się odbyć bez uprzedniego zawiadomienia o tem właściwego Konsula, aby mógł on być obecny przy tych czynnościach. W zawiadomieniach, wysyłanych w tym celu, należy dokładnie oznaczyć godzinę, o której dane czynności mają być przedsięwzięte, i, gdyby zaproszony Konsul nie zjawił się osobiście lub też nie wydelegował swego przedstawiciela, to wspomniane czynności będą dokonane w jego nieobecności.

Jednakże władze miejscowe winny niezwłocznie i szczegółowo powiadomić Konsula o wszystkich poczynionych przez nie zarządzeniach; dotyczy to również wszystkich zarządzeń władz miejscowych, poczynionych w stosunku do członków załogi, którzy wysiedli na brzeg.

Przepis niniejszy nie dotyczy zwykłych rewizji celnych, oględzin sanitarnych i kontroli paszportów, dokonywanych na podstawie ustaw i rozporządzeń administracyjnych, obowiązujących w Państwie przyjmującym.

Art. 22.

We wszystkich wypadkach, w których umowy pomiędzy armatorami, ładowcami i ubezpieczającymi nie ustalają innych specjalnych warunków, awaryje statku jednej z układających się Stron, bez względu na to, czy zajechał on do portu drugiej Strony dobrowolnie, czy też na skutek zatrzymania przymusowego, będą obliczane i zalegane przez Konsula tego Państwa, do którego statek należy, o ile jednak w sprawie awaryi nie są zainteresowani obywatele Państwa przyjmującego lub Państwa trzeciego.

Art. 23.

Jeżeli okręt lub statek, należący do Rządu, względnie obywateli jednej z układających się Stron, ulegnie rozbiciu lub osiadzie na mieliźnie u wybrze-

merческих судах их страны, находящихся в портах их консульского округа; им принадлежит право разбора и разрешения всякого рода споров, могущих возникнуть между капитаном и лицами экипажа, особенно поскольку эти споры касаются найма и выполнения взаимных обязательств.

Местные власти вступают только в случае, когда возникшие на судах беспорядки сопряжены с нарушением спокойствия и порядка на берегу или в порту, или же когда в них будут замешаны туземец или лицо, непринадлежащее к экипажу судна; однако и в этом случае местные власти должны уведомить Консула, если возможно, заблаговременно.

Во всех случаях местные власти обязаны по желанию Консула оказывать ему необходимое содействие.

Статья 21-ая.

Поскольку в портах одной из договаривающихся Сторон на коммерческом судне другой Стороны должны состояться обыск, досмотр, арест, допрос или какое-нибудь другое судебное или административное действие, то таковые не могут производиться без предварительного уведомления о том соответствующего Консула, дабы этот последний мог присутствовать при этих действиях. В посылаемых на сей предмет извещениях должен быть с точностью обозначен час долженствующих быть предпринятыми действий, и, если бы приглашенный Консул не прибыл сам или не прислал своего представителя, то означенные действия производятся без его присутствия.

Однако, местные власти о всем предпринятом ими немедленно и подробно сообщают Консулу; это распространяется также и на все действия местных властей по отношению к людям экипажа, спущавшимся на берег.

Настоящее постановление не распространяется на обычный таможенный досмотр, санитарный осмотр и контроль паспортов, производимый на основании законов и административных распоряжений, действующих в стране служебного пребывания Консула.

Статья 22-ая.

Во всех случаях, когда между судовладельцами, грузоотправителями и страховщиками не состоялось иных особых условий, авария, полученная в море коммерческими судами одной из договаривающихся Сторон, как при добровольном, так и при вынужденном заходе судов в порты другой Стороны, рассчитывается и регулируется Консулами того Государства, которому принадлежит судно, если, однако, в аварии не заинтересованы граждане страны, где имеют пребывание сказанные Консулы или же граждане третьего государства.

Статья 23-ья.

Если судно, принадлежащее Правительству или гражданам одной из договаривающихся Сторон потерпит крушение или сядет на мель у берегов другой Стороны,

za drugiej Strony, to władze miejscowe winny możliwie jaknajszybciej zawiadomić o tym wypadku najbliższego Konsula i okazywać mu niezbędną pomoc celem ochrony osób i przechowania przedmiotów uratowanych.

Do chwili przybycia na miejsce Konsula lub jego przedstawiciela władze miejscowe obowiązane są ze swej strony przedsięwziąć wszelkie niezbędne środki zarówno dla ochrony osób, jak i dla przechowania przedmiotów uratowanych.

Za okazaną pomoc władze miejscowe nie mogą pobierać żadnych opłat, oprócz zwrotu kosztów akcji ratowniczej i przechowania uratowanych przedmiotów.

Art. 24.

Konsulowie mają prawo żądać dokonania rewizji, aresztowania lub odstawienia na pokład okrętu lub statku, albo odesłania do kraju ojczystego zbiegłych członków załogi ich okrętów i statków narodowych; w tym celu zwrócą się oni pisemnie do władz miejscowych i wykażą na podstawie dokumentów okrętowych lub innych urzędowych, względnie oficjalnie uwierzytelnionych dokumentów, że osoby, których wydania żądają, należą do załogi okrętu lub statku Państwa wysyłającego.

Władze miejscowe nie mogą odmówić Konsulowi wydania zbiegłych, z wyjątkiem wypadku, kiedy ci ostatni są obywatelami Państwa przyjmującego.

Zatrzymane na żądanie Konsula osoby zbiegłe trzymane są przez władze miejscowe w areszcie na koszt Konsula do chwili odesłania ich z powrotem na okręt lub statek, względnie do sposobności wysłania ich do kraju ojczystego. Jeżeli jednak sposobność taka nie nadarzy się w ciągu dwóch miesięcy, licząc od dnia zatrzymania, to osoby zbiegłe uwolnione będą z aresztu i następnie nie będą mogły być powtórnie zatrzymane z tego samego powodu.

Jeżeli osoba zbiegła popełni przestępstwo na terytorjum strony, dokąd zbiegła, to władze miejscowe mogą odroczyć wydanie jej aż do czasu orzeczenia wyroku przez miejscowe sądy, względnie do czasu odbycia kary.

Art. 25.

Wszystkie przepisy niniejszej Konwencji, dotyczące funkcji Konsulów, całkowicie stosują się również i do Przedstawicielstw Dyplomatycznych, o ile te ostatnie sprawują w Państwie przyjmującym czynności konsularne.

Art. 26.

Wszędzie, gdzie w Konwencji niniejszej jest mowa o Konsulach, rozumie się przez to Konsulów Generalnych, Konsulów i Wicekonsulów; tam zaś, gdzie jest mowa o Konsulatach — rozumie się Konsulaty Generalne, Konsulaty i Wicekonsulaty.

то местные власти обязаны в возможно скором времени довести о случившемся до сведения ближайшего к месту происшествия Консула и оказывать ему необходимое содействие для ограждения лиц и сохранения спасенных вещей.

До прибытия Консула или его представителя местные власти обязаны сами принимать все необходимые меры, как для ограждения лиц, так и для охраны спасенных вещей.

За оказанное содействие местные власти не могут взимать никаких оплат, кроме возмещения расходов, понесенных ими в связи со спасением людей и вещей.

Статья 24-ая.

Консулы имеют право требовать производства обыска, ареста или отправки обратно на судно или на родину дезертиров, принадлежащих к экипажам их национальных коммерческих или военных судов; с этой целью они письменно обращаются к местным властям и удостоверяют посредством корабельных бумаг или каких-либо других официальных или официально засвидетельствованных документов, что лица, выдачи которых они требуют, принадлежат к экипажу их национальных судов. Местные власти не могут отказать Консулу в выдаче дезертиров, за исключением случаев, когда лица эти являются гражданами страны служебного пребывания Консула.

Задержанные по заявлению Консула дезертиры содержатся местными властями под арестом за счет Консула до возвращения их на судно или же пока представится случай к отправке их на родину. Если однако такой случай не представится в продолжение двух месяцев, считая со дня ареста, то дезертиры освобождаются из под ареста и затем уже не могут быть вторично арестованы по тому же поводу.

Если дезертиром будет совершено какое-либо преступление или проступок на территории страны, куда он бежал, то местная власть может отложить выдачу его до вынесения приговора местными судебными установлениями или, в соответствующем случае, до отбытия наказания.

Статья 25-ая.

Постановления настоящей Конвенции относительно функций Консулов полностью относятся и к Дипломатическим Представительствам, поскольку последние выполняют в стране своего пребывания консульские действия.

Статья 26-ая.

Во всех случаях где в настоящей Конвенции говорится о Консулах, имеются в виду Генеральные Консулы, Консулы и Вице-Консулы; в тех же случаях, где говорится о Консульствах имеются в виду Генеральные Консульства, Консульства и Вице-Консульства.

Art. 27.

Konwencja niniejsza sporządzona zostaje w dwóch oryginałach, w języku polskim i rosyjskim.

Przy interpretacji niniejszej Konwencji obydwaj teksty, polski i rosyjski, uważane będą za autentyczne.

Art. 28.

Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie w możliwie najkrótszym czasie.

Konwencja niniejsza staje się prawomocną po upływie dwudziestu jednego dnia od chwili podpisania protokołu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Art. 29.

Konwencja niniejsza obowiązywać będzie do czasu upłynięcia terminu sześciomiesięcznego od dnia wypowiedzenia jej przez jedną z układających się Stron.

Na DOWÓD CZEGO Pełnomocnicy obu układających się Stron podpisali niniejszą Konwencję i opatrzyli ją swymi pieczęciami.

Sporządzono i podpisano w Moskwie dnia 18 lipca tysiąc dziewięćset dwudziestego czwartego roku.

(—) *Kazimierz Wyszyński*

(—) *Karol Poznański*

PROTOKÓŁ DODATKOWY
DO ARTYKUŁÓW: 4, 7, 15, 20 i 24
KONWENCJI KONSULARNEJ

pomiędzy

P O L S K A

z jednej,

a

ZWIĄZKIEM
SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD

z drugiej strony.

I. W wyjaśnieniu i uzupełnieniu artykułu 4 Konwencji Konsularnej obie układające się Strony postanawiają, że:

1) wymienione w artykule 4 Konwencji Konsularnej odnośne kodeksy karne mogą być stosowane względem urzędników konsularnych, którzy są obywatelami Państwa wysyłającego, jedynie w tym wypadku, o ile inkryminowane im przestępstwo zostało przez nich popełnione na terytorjum Państwa przyjmującego;

Статья 27-ая.

Настоящая Конвенция составлена на русском и польском языках в двух подлинных экземплярах.

При толковании настоящей Конвенции оба текста, русский и польский, считаются autentичными.

Статья 28-ая.

Настоящая Конвенция подлежит ратификации. Обмен ратификационными грамотами состоится в Варшаве в самом скором времени.

Настоящая Конвенция вступает в силу спустя двадцать один день с момента подписания протокола об обмене ратификационными грамотами.

Статья 29-ая.

Настоящая Конвенция обязательна до истечения шестимесячного срока, считая со дня заявления об отказе от нее, сделанном одною из договаривающихся Сторон.

В УДОСТОВЕРЕНИЕ ЧЕГО Уполномоченные обоих договаривающихся Сторон подписали настоящую Конвенцию и скрепили ее своими печатями.

Составлена и подписана в городе Москве, июля 18-го дня тысяча девятьсот двадцать четвертого года.

(—) *V. Kopp*

(—) *Bor. Stein*

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ ПРОТОКОЛ
К СТАТЬЯМ: 4, 7, 15, 20 и 24
КОНСУЛЬСКОЙ КОНВЕНЦИИ

между

С О Ю З О М С О В Е Т С К И Х
С О Ц И А Л И С Т И Ч Е С К И Х Р Е С П У Б Л И К

с одной стороны

и

П О Л Ь Ш Ь Н Ё Й

с другой стороны.

I. В разъяснении и дополнении статьи 4-й Консульской Конвенции обе договаривающиеся Стороны постановляют, что:

1) указанные в статье 4-й Консульской Конвенции соответственные Уголовные Кодексы могут иметь применение к консульским сотрудникам, которые являются гражданами страны их назначившей, лишь постольку преступление, в котором они обвиняются, совершено ими на территории страны их служебного пребывания;

2) artykuł 10 Kodeksu Karnego Rosyjskiej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Rad nie może być stosowany względem urzędników konsularnych Rzeczypospolitej Polskiej, którzy są obywatelami polskimi;

3) artykuły 108, część pierwsza i część trzecia punkt 6-y i 119 Kodeksu Karnego 1903 roku, artykuł 67 Ustawy Karnej 1852 roku i artykuły 90 punkt 4-ty i 5-ty i 92 punkt 1-y Kodeksu Karnego 1871 roku, jak również artykuł 213 Kodeksu Karnego Rosyjskiej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Rad mogą być stosowane względem urzędników konsularnych, wymienionych w artykule 4 Konwencji Konsularnej, którzy są obywatelami Państwa wysyłającego, jedynie w wypadku szpiegostwa wojennego na rzecz Państwa trzeciego i o ile inkryminowany im czyn został popełniony w okresie istnienia pomiędzy danym Państwem trzecim a Państwem przyjmującym oficjalnego stanu wojny lub publicznie ogłoszonych działań wojennych;

4) artykuły 134, 135, 136 i 138 Ustawy Karnej 1852 roku nie będą stosowane w wypadku, jeżeli zabójstwo popełnione zostało pod wpływem silnego wzruszenia psychicznego, wywołanego bezprawnym gwałtem lub ciężką zniewagą, wyrządzoną przez pokrzywdzonego;

5) artykuł 199 punkt „d” Ustawy Karnej 1852 roku stosowany będzie jedynie w tym wypadku, jeżeli przedmiotem przestępstwa są marki pocztowe, bilety kolei i żeglugi państwowej, jak również inne znaki opłat państwowych;

6) artykuł 93 Ustawy Karnej 1852 roku stosowany będzie jedynie w wypadku pozbawienia wolności, w drodze zamknięcia w szpitalu dla umyślowo chorych, osoby, o której wiadomo, że jest zdrowa;

7) artykuł 98 Ustawy Karnej 1852 roku będzie stosowany jedynie w wypadku zmuszania do uprawiania nierządu;

8) artykuł 239 Kodeksu Karnego 1871 roku będzie stosowany jedynie w wypadku pozbawienia wolności, w drodze zamknięcia w szpitalu dla umyślowo chorych osoby, o której wiadomo, że jest zdrowa.

II. W uzupełnieniu artykułu 7 Konwencji Konsularnej obie układające się Strony zgadzają się, iż:

Konsulaty zwolnione będą od świadczeń samochodowo-przewozowych na potrzeby wojskowe odnośnie do samochodów oraz innych środków lokomocji, należących do Konsulatu jednej z układających się Stron na terytorjum Strony drugiej, o ile powyższe środki lokomocji niezbędne są dla potrzeb Konsulatu.

III. W wyjaśnieniu i uzupełnieniu artykułu 15 Konwencji Konsularnej obie układające się Strony zgadzają się, iż:

Konsulowie będą udzielali ślubów jedynie w tych wypadkach, o ile ustawy miejsca urzędowania Konsula zezwalają na zawieranie ślubów cywilnych.

IV. W wyjaśnieniu i uzupełnieniu artykułu 20 Konwencji Konsularnej obie układające się Strony zgadzają się, iż:

2) статья 10-я Уголовного Кодекса Российской Социалистической Федеративной Советской Республики не может быть применяема к консульским сотрудникам Польской Республики, поскольку они являются польскими гражданами.

3) статья 213-ая Уголовного Кодекса Российской Социалистической Федеративной Советской Республики, а также статьи 108, часть первая и часть третья, пункт 6, и 119 Уголовного Кодекса 1903 года, статья 67 Уголовного Устава 1852 года и статьи 90, пункт 4-й и 5-й, и 92, пункт 1-й, Уголовного Кодекса 1871 года могут быть применяемы к консульским сотрудникам, упомянутым в статье 4-й Консульской Конвенции, являющимся гражданами назначившей их страны, только в случае военного шпионажа в пользу третьего государства и поскольку инкриминируемое им деяние совершено в период времени существования между этим третьим государством и страной служебного пребывания Консула официального состояния войны или официально объявленных военных действий.

4) статьи 134, 135, 136 и 138 Уголовного Устава 1852 года не применяются в случае, если убийство совершено под влиянием сильного душевного волнения, вызванного противоправным насилием или тяжким оскорблением со стороны потерпевшего.

5) статья 119 пункт „d” Уголовного Устава 1852 года имеет применение лишь в том случае, если объектом преступления являются почтовые марки, билеты железнодорожных и пароходных государственных предприятий, а также другие знаки государственных платежей.

6) статья 93 Уголовного Устава 1852 года имеет применение лишь в случае лишения свободы путем помещения в больницу для душевнобольных заведомо здорового лица.

7) статья 98 Уголовного Устава 1852 года имеет применение лишь в случае принуждения к занятию профессией.

8) статья 239 Уголовного Кодекса 1871 года имеет применение лишь в случае лишения свободы путем помещения в больницу для душевнобольных заведомо здорового лица.

II. В дополнение статьи 7-й Консульской Конвенции обе договаривающиеся Стороны соглашаются в том, что Консульства освобождаются от поставки по военно-автотранспортной повинности автомобилей и других средств передвижения, принадлежащих Консульству одной из договаривающихся Сторон на территории другой Стороны, поскольку эти средства передвижения необходимы для обслуживания Консульства.

III. В разъяснение и дополнение статьи 15-й Консульской Конвенции обе договаривающиеся Стороны соглашаются в том, что Консулы будут совершать браки лишь в тех случаях, если законы места служебного пребывания Консула допускают совершение гражданских браков.

IV. В разъяснение и дополнение статьи 20-й Консульской Конвенции обе договаривающиеся Стороны соглашаются в том, что, поскольку помощь, предусмотрен-

O ile pomoc, przewidziana w artykule 20, winna wyznaczyć się w zatrzymaniu jakiejkolwiek osoby lub w zastosowaniu do niej jakichkolwiek innych środków przymusowych, to czynności te winny być przedsiębrane przez władze miejscowe na skutek prośby Konsula jedynie w tym wypadku, jeżeli czyn, którego popełnienie inkryminuje się danej osobie, jest czynem występnym, karalnym przez ustawy Państwa, do którego władz skierowana została prośba o pomoc.

V. W wyjaśnieniu i uzupełnieniu artykułu 24 Konwencji Konsularnej obie układające się Strony zgadzają się, iż:

Pomoc, przewidziana w artykule 24, będzie okazywana Konsulowi przez władze miejscowe jedynie o tyle, o ile osoba, której powrotu na okręt, względnie statek, zażądano, nie jest oskarżona przez Państwo, żądające jej wydania, o przestępstwo polityczne.

Niniejszy Protokół Dodatkowy stanowi część składową Konwencji Konsularnej, wchodzi w życie oraz traci moc obowiązującą jednocześnie z nią.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu układających się Stron niniejszy Protokół podpisali.

Moskwa, dnia 18 lipca tysiąc dziewięćset dwudziestego czwartego roku.

(—) Kazimierz Wyszyński

(—) Karol Poznański

PROTOKÓŁ DODATKOWY
DO ARTYKUŁU 12-go
KONWENCJI KONSULARNEJ

pomiędzy

P O L S K A

z jednej,

a

ZWIĄZKIEM

SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD

z drugiej strony.

W uzupełnieniu artykułu 12 Konwencji Konsularnej obie układające się Strony zgadzają się, że osobom, które optowały na rzecz obywatelstwa jednej z układających się Stron w trybie artykułu VI Traktatu Pokoju, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 roku, i które nie wyjechały jeszcze z terytorjum Strony drugiej, Konsulowie obu Stron będą wydawali paszporty jedynie w porozumieniu z właściwymi władzami miejscowymi w każdym poszczególnym wypadku.

Niniejszy Protokół Dodatkowy stanowi część składową Konwencji Konsularnej i wchodzi w życie

niają w статье 20-й, должна выразиться в задержании какого-либо лица или в принятии против него каких-либо других предупредительных мер, то таковые действия должны быть предприняты местной властью по просьбе Консула лишь в том случае, если деяние, совершение которого вменяется в вину данному лицу, является деянием, уголовно наказуемым по законам страны, властям которой предъявлено требование о помощи.

V. В раз'яснение и дополнение статьи 24-й Консульской Конвенции обе договаривающиеся Стороны соглашаются в том, что помощь, предусмотренная в статье 24-й, оказывается Консулу местными властями лишь постольку, поскольку лицо, о возвращении которого на судно возбуждено ходатайство, не обвиняется Государством, требующим его выдачи, в политическом преступлении.

Настоящий дополнительный протокол является нераздельной частью Консульской Конвенции, вступает в силу и прекращает свое действие одновременно с нею.

В удостоверение чего Уполномоченные договаривающихся Сторон подписали настоящий протокол.

Город Москва, июля 18-го дня, тысяча девятьсот двадцать четвертого года.

(—) V. Kopp

(—) Bor. Stein

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ ПРОТОКОЛ
К СТАТЬЕ 12-й
КОНСУЛЬСКОЙ КОНВЕНЦИИ

между

СОЮЗОМ СОВЕТСКИХ
СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ РЕСПУБЛИК

с одной стороны

и

ПОЛЬШЕЙ

с другой стороны.

В раз'яснение и дополнение статьи 12-й Консульской Конвенции обе договаривающиеся Стороны соглашаются в том, что в отношении лиц, оптировавших гражданство одной из договаривающихся Сторон в порядке статьи VI-ой Мирного Договора, подписанного в Риге 18 марта 1921 года, и не выехавших еще из пределов другой Стороны, Консулы обеих Сторон будут выдавать паспорта лишь по соглашению в каждом отдельном случае с подлежащими местными властями.

Настоящий дополнительный протокол является нераздельной частью Консульской Конвенции и вступает в силу одновременно с ней, но прекращает свое действие с того момента, когда Правительства обеих Сторон обе-

równocześnie z nią, jednakże traci moc obowiązującą z chwilą, kiedy Rządy obu Stron obopólnie stwierdzą, że akcja opcyjna, we wszystkich stadjach opcji, przewidzianych w artykule VI wspomnianego Traktatu Pokojowego, zakończona została na terytorjum każdej z układających się Stron.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu układających się Stron niniejszy protokół podpisali.

Moskwa, dnia 18 lipca tysiąc dziewięćset dwudziestego czwartego roku.

(—) *Kazimierz Wyszyński*

(—) *Karol Poznański*

людно признают, что процесс оптации во всех ее стадиях, предусмотренных в статье VI упомянутого Мирного Договора, закончен на территории каждой из договаривающихся Сторон.

В удостоверение чего Уполномоченные договаривающихся Сторон подписали настоящий протокол.

Город Москва, июля 18-го дня, тысяча девятьсот двадцать четвертого года.

(—) *V. Kopp*

(—) *Bor. Stein*

PRZEKŁAD

Szanowny Panie

Chargé d'Affaires,

W związku z podpisaną w dniu dzisiejszym Konwencją Konsularną między Związkiem Socjalistycznych Republik Rad a Polską mam zaszczyt zawiadomić Pana, że, w celu zapewnienia najbardziej dogodnego sposobu łączności służbowej pomiędzy Poselstwem i Konsulatami Rzeczypospolitej Polskiej na terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Rad, Rząd Związkowy zgadza się, aby Poselstwo i Konsulaty korzystały z prawa wzajemnego przesyłania korespondencji urzędowej, przewożonej przez urzędników wymienionych urzędów i opieczętowanej pieczęcią urzędu wysyłającego korespondencję. Urzędnicy, przewożący korespondencję urzędową, winni być zaopatrzeni w specjalne zaświadczenia, wystawione przez urząd, wysyłający korespondencję, z oznaczeniem miejsca jej przeznaczenia.

Zaświadczenia te winny być zawizowane w Komisariacie Ludowym Spraw Zagranicznych lub u odpowiedniego przedstawiciela Komisariatu Ludowego Spraw Zagranicznych w miejscu rezydencji Konsula, przyczem w wizie tej winno być zaznaczone, że przewożona korespondencja w żadnym wypadku nie podlega ani zatrzymaniu, ani otwarciu.

Korespondencja urzędowa będzie mogła być wysyłana tą drogą przez każdy Konsulat nie częściej, niż dwa razy na miesiąc, niezależnie od tego, czy będzie adresowana do Poselstwa, czy też do innego Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej na terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Rad, a przez Poselstwo nie częściej, niż jeden raz na miesiąc pod adresem każdego Konsulatu.

Waga korespondencji urzędowej, przesyłanej w drodze powyższej, niezależnie od miejsca jej przeznaczenia, nie będzie mogła przewyższać 6 kilogramów.

Милостивый Государь,

Господин Поверенный в Делах,

В связи с подписанной сего числа Консульской Конвенцией между Союзом Советских Социалистических Республик и Польшей имею честь уведомить Вас, что в целях установления наиболее удобного способа служебной связи между Дипломатической Миссией и Консульствами Польской Республики на территории Союза Советских Социалистических Республик Правительство Союза выражает свое согласие на то, чтобы Дипломатическая Миссия и Консульства пользовались правом пересылки между собою официальной корреспонденции, которая будет провозиться сотрудниками вышеупомянутых учреждений и будет опечатана печатью учреждения, отправляющего корреспонденцию. Сотрудники эти, провозящие официальную корреспонденцию, должны быть снабжены специальными удостоверениями, выданными учреждением, отправляющим корреспонденцию с обозначением места ее назначения.

Означенные удостоверения должны быть визированы в Народном Комиссариате Иностранных Дел или у соответственного представителя Народного Комиссариата Иностранных Дел в месте пребывания Консула, причем в визе этой должно быть указано, что провозимая корреспонденция ни в коем случае не подлежит ни задержанию, ни вскрытию.

Официальная корреспонденция может быть посылаема этим путем каждым Консульством не чаще, чем два раза в месяц, независимо от того, адресуется ли она в Дипломатическую Миссию или в другие Консульства Польши на территории Союза, а Дипломатической Миссией не чаще раза в месяц по адресу каждого Консульства.

Вес официальной корреспонденции, пересылаемой вышеуказанным путем независимо от места ее назначения не может превышать в каждом случае 6 килограмм.

Zechce Pan przyjąć, Panie Chargé d'Affaires, zapewnienie mego prawdziwego szacunku.

(—) W. Kopp

Moskwa
18 lipca 1924 r.
Nr. 316

Do Pana

K. WYSZYNSKIEGO

Chargé d'Affaires Rzeczypospolitej Polskiej
w Moskwie.

PRZEKŁAD

Szanowny Panie
Chargé d'Affaires,

W związku z podpisaną w dniu dzisiejszym Konwencją Konsularną między Związkiem Socjalistycznych Republik Rad a Polską, mam zaszczyt zawiadomić Pana, że Rząd Związku Socjalistycznych Republik Rad pragnie z dniem uprawomocnienia się powyższej Konwencji otworzyć Konsulaty w Łodzi i we Lwowie i Konsulat Generalny w Gdańsku. Proszę Pana, Panie Chargé d'Affaires, o wyrażenie zgody Rządu Polskiego na otwarcie wyżej wymienionych Konsulatów Związku Socjalistycznych Republik Rad.

Ze swej strony mam zaszczyt zawiadomić Pana, że Rząd Związku Socjalistycznych Republik Rad zgadza się, aby Rząd Polski otworzył z dniem uprawomocnienia się Konwencji Konsularnej Konsulaty w Leningrodzie, Kijowie i Chabarowsku oraz — z chwilą, kiedy Rządowi Związkowemu będzie dana możliwość otwarcia Konsulatu Generalnego w Gdańsku — Konsulat Generalny w Tyflisie.

Jeżeli w przyszłości Rząd Polski wyrazi zamiar otwarcia Konsulatu w Nowomikołajewsku, to Rząd Związku Socjalistycznych Republik Rad udzieli na to swojej zgody, o ile będzie mu dana możliwość jednocześnie otwarcia Konsulatu Związku Socjalistycznych Republik Rad w Krakowie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Chargé d'Affaires, zapewnienia mego prawdziwego szacunku.

(—) W. Kopp

Moskwa
18 lipca 1924 r.
Nr. 317.

Do Pana

K. WYSZYNSKIEGO

Chargé d'Affaires Rzeczypospolitej Polskiej
w Moskwie.

Примите, Господин Поверенный в Делах, уверение в моем совершенном к Вам уважении.

(—) B. Kopp

Москва,
18 Июля 1924 г.
№ 316.

Господину

К. ВЬШИНСКОМУ

Поверенному в Делах Польской Республики
в Москве.

Милостивый Государь,

Господин Поверенный в Делах,

В связи с подписанной этого числа Консульской Конвенцией между Союзом Советских Социалистических Республик и Польшей, имею честь уведомить Вас, что Правительство Союза Советских Социалистических Республик желает открыть с момента вступления в силу вышеупомянутой Конвенции Консульства в Лодзи и Львове и Генеральное Консульство в Дании. Прошу Вас, Господин Поверенный в Делах, выразить согласие Польского Правительства на открытие вышеупомянутых Консульств Союза Советских Социалистических Республик.

Со своей стороны имею честь уведомить Вас, что Правительство Союза Советских Социалистических Республик выражает свое согласие на то, чтобы Польское правительство открыло с момента вступления в силу Консульской Конвенции Консульства в Ленинграде, Кивие и Хабаровске, а также — с момента предоставления возможности Правительству Союза открытия Генерального Консульства в Дании — Генеральное Консульство в Тифлисе.

Если в дальнейшем Польское Правительство выразит намерение открыть Консульство в Ново-Николаевске, то Правительство Союза Советских Республик даст на это свое согласие, поскольку ему будет предоставлена возможность одновременно открытия Консульства Союза Советских Социалистических Республик в Krakowie.

Примите, Господин Поверенный в Делах, уверение в моем совершенном к Вам уважении.

(—) B. Kopp

Москва,
18 Июля 1924 г.
№ 317.

Господину

К. ВЬШИНСКОМУ

Поверенному в Делах Польской Республики
в Москве.

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją uznaliśmy i uznajemy ją za słuszną zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

W Warszawie, dnia 27-go marca 1926 r.

(—) *S. Wojciechowski*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Al. Skrzyński*
